

jak již shora podotknuto. Nárok na povinný podíl není dále právem dědickým, nýbrž jen pohledávkou a jest věcí svéprávného oprávněného dědice nepominutelného, by se této pohledávky domáhal patřičnou cestou, v souzeném případě, by po případě ve sporné cestě odporoval platnosti práva požívání v objemu zůstavitelova odkazu. Otázka, byla-li pozůstalé dceři zanechána pozůstalost pod podmínkou, že si dá toto právo požívání líbiti v celku aneb jen s výhradou svého povinného podílu, závisí na rozhodnutí sporných skutečností řešitelných jen provedením určitých důkazů a musí tedy býti vyhrazena pořadu práva sporného.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu universální dědičky s poukazem k důvodům rekursního soudu.

Čís. 9267.

Výpravou ve smyslu § 1231 obč. zák. jest poskytnutí prostředků k prvnímu zařízení manželské domácnosti. Podmínkou nároku na výpravu jest, by syn byl ženichem.

(Rozh. ze dne 11. října 1929, R II 336/29.)

Návrhu syna, by mu otec poskytl výpravu, soud první stolice vyhověl, rekursní soud návrh zamítl.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

V § 1231 obč. zák. jest předepsáno, že ani ženich ani jeho rodiče nejsou zavázáni ustanovití obvěnění, že však tímž způsobem, jakým jsou rodiče nevěsty povinni dáti jí věno, náleží i rodičům ženichovým, by mu dali výpravu. Výpravou rozuměti jest poskytnutí prostředků k prvnímu zařízení manželské domácnosti. Stěžovatel míní, že slovo »ženich« přišlo do § 1231 obč. zák. jen náhodou. Návoru tomu nelze přisvědčiti. O povinnostech rodičů k manželským dětem mimo případ jejich sňatku a bez zřetele naň jednají §§ 139 a násl. obč. zák. O povinnosti k výpravě jedná se v § 1231 obč. zák. a to v souvislosti s nastávajícím sňatkem. Správnost tohoto výkladu § 1231 obč. zák. plyne i z materialii občanského zákoníka, a stačí stěžovatele odkázati na důvody judikátu bývalého nejvyššího soudu ve Vídni čís. 240 (čís. 1672 sb. Nowakovy), kdež vznik § 1231 obč. zák. jest podrobně vyličen. Podmínkou nároku na výpravu tedy jest, by syn, který se domáhá na rodičích výpravy, byl ženichem, by odůvodněn byl předpoklad, že skutečně uzavře sňatek. Avšak stěžovatel není již ženichem, ježto — nač rekursní soud právem poukázal — sešlo s jeho zamýšleného sňatku s dcerou Bohumila P-a a o jiném zamýšleném sňatku stěžovatel ani nemluví. Již z toho důvodu není nárok stěžovatelův na výpravu v zákoně odůvodněn.